

149

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1969 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania (Dz. U. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zakresu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, zwanej dalej „Komisją”, należy:

- 1) opracowywanie projektów wieloletnich i rocznych narodowych planów gospodarczych, określających podstawowe zadania gospodarcze i główne środki polityki społeczno-gospodarczej, oraz przedstawianie Radzie Ministrów tych projektów i — w razie uzasadnionej potrzeby — projektów zmian tych planów,
- 2) prowadzenie studiów nad długofalowym społeczno-gospodarczym rozwojem kraju, opracowywanie i przedstawianie Radzie Ministrów projektów perspektywicznych planów rozwoju gospodarki narodowej,
- 3) prowadzenie prac nad przestrzennym zagospodarowaniem kraju w ramach perspektywicznych planów rozwoju gospodarki narodowej,
- 4) opracowywanie koncepcji i programu udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy oraz koordynowanie:
 - a) projektów perspektywicznych planów rozwoju gospodarki narodowej i wieloletnich narodowych planów gospodarczych w ustalonych zakresach,
 - b) wspólnie z Komitetem Nauki i Techniki projektów prac badawczych, których koncepcje przygotowuje ten Komitet,
 - c) programów współpracy gospodarczej,
 - d) innych przedsięwzięć w zakresie integracji gospodarczej
 z planami krajów uczestniczących w Radzie Wzajemnej Pomocy Gospodarczej oraz innych krajów w trybie dwustronnym i wielostronnym ze szczególnym uwzględnieniem specjalizacji, kooperacji i współpracy naukowo-technicznej,
- 5) inicjowanie opracowywania programów rozwoju dla wybranych branż i jednostek gospodarczych, mających szczególnie duże znaczenie dla rozwoju gospodarki i postępu techniczno-ekonomicznego, oraz w porozumieniu z Komitetem Nauki i Techniki ocena tych programów,
- 6) opieranie projektów wieloletnich i rocznych narodowych planów gospodarczych na osiągnięciach nauki i techniki i uwzględnianie w tych planach projektów planów rozwoju nauki i techniki opracowywanych przez Komitet Nauki i Techniki, a także ustalanie w uzgodnieniu z Komitetem Nauki i Techniki opracowywanych przez niego projektów preferowanych kierunków badań naukowych i rozwoju technicznego w korelacji z założeniami rozwoju społeczno-gospodarczego kraju i narodowych planów gospodarczych,
- 7) organizowanie procesu planowania i prognozowania gospodarczego oraz kierowanie całokształtem prac planistycznych w kraju, a w szczególności opracowywanie metodyki planowania i prognozowania, ustalanie zasad i trybu planowania, opracowywanie wzorcowych metod analiz ekonomicznych, studiów programowych, bilansowania, programowania i planowania w ramach organizacji gospodarczych, prowadzenie działalności instruktażowej w dziedzinie analiz ekonomicznych, prognozowania, programowania i planowania,
- 8) doskonalenie metodologii bilansowania wieloletnich

i rocznych narodowych planów gospodarczych we wszystkich podstawowych przekrojach i dziedzinach gospodarki przy założeniu, że całość prac planistycznych powinna opierać się na kompleksowym bilansowaniu zadań i możliwości materiałowych, kadrowych, finansowych i technicznych kraju,

- 9) opracowywanie zasad i metod projektowania inwestycji oraz zatwierdzania projektów i przedstawianie ich Radzie Ministrów,
- 10) kierowanie całokształtem prac w zakresie opracowywania planów regionalnych, a w szczególności określanie zasad, metod i trybu opracowywania ogólnych i szczegółowych planów regionalnych,
- 11) opracowywanie i przedstawianie Radzie Ministrów wytycznych w zakresie polityki lokalizacji inwestycji oraz ustalanie, na podstawie zatwierdzonych wytycznych, lokalizacji ogólnej niektórych obiektów inwestycyjnych,
- 12) koordynowanie działalności prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN) w dziedzinie prac planistycznych i udzielanie im w tych sprawach wiążących wytycznych oraz wykonywanie, w ramach określonych przez Radę Ministrów, uprawnień organu naczelnego w stosunku do terenowych komisji planowania gospodarczego prezydiów rad narodowych,
- 13) prowadzenie stałej analizy realizacji planów gospodarczych i kształtowania się sytuacji gospodarczej kraju oraz opracowywanie okresowych prognoz dotyczących przewidywanego kształtowania się sytuacji gospodarczej kraju; przedstawianie Radzie Ministrów okresowych sprawozdań w wymienionym zakresie wraz z propozycjami co do środków polityki gospodarczej zmierzającej do zapewnienia równowagi ekonomicznej i zapewnienia pełnego wykonania planów,
- 14) opiniowanie projektu budżetu Państwa oraz projektów aktów normatywnych dotyczących:
 - reform cen,
 - kursów walut i innych podstawowych instrumentów wpływających na rozwój handlu zagranicznego i poprawę jego struktury,
 - rocznych i wieloletnich programów regulacji płac,
 - głównych zasad systemu finansowego w gospodarce narodowej,
- 15) współudział w opiniowaniu projektów eksperymentów gospodarczych,
- 16) prowadzenie działalności o charakterze analitycznym, koordynacyjnym i normatywnym w dziedzinie obrotu środkami produkcji, gospodarki materiałowej oraz poprawy gospodarowania materiałami,
- 17) prowadzenie i koordynacja prac naukowo-badawczych w dziedzinie planowania i programowania rozwoju gospodarki narodowej, obrotu środkami produkcji i gospodarki materiałowej,
- 18) opiniowanie programu badań statystycznych i zgłaszanie postulatów do planu opracowań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego z punktu widzenia dostosowania ich do potrzeb planowania i analiz ekonomicznych,
- 19) wykonywanie innych czynności przewidzianych w przepisach szczególnych lub zleconych przez Radę Ministrów.

§ 2. 1. W skład Komisji wchodzi:

- 1) Przewodniczący Komisji,
- 2) pierwszy zastępca i zastępcy Przewodniczącego Komisji oraz
- 3) członkowie Komisji powoływani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komisji.

2. Przewodniczący Komisji i jego zastępcy tworzą Prezydium Komisji.

§ 3. W sprawach należących do zakresu działania Komisji w wykonaniu uchwał Komisji lub jej Prezydium rozporządzenia, zarządzenia i instrukcje wydaje Przewodniczący Komisji.

§ 4. 1. Przeprowadzanie prac i badań oraz przygotowywanie spraw, o których mowa w § 1, należy do zadań komórek organizacyjnych Komisji, określonych w statucie organizacyjnym Komisji. Statut Komisji ustala Rada Ministrów.

2. Pracami komórek organizacyjnych Komisji kieruje Przewodniczący Komisji oraz w ustalonym przez niego zakresie zastępcy Przewodniczącego Komisji.

3. Przewodniczący Komisji określa szczegółowy zakres prac poszczególnych komórek organizacyjnych Komisji.

§ 5. 1. Ministrowie, prezydium wojewódzkich rad narodowych i jednostki gospodarki społecznej obowiązane są współpracować z Komisją Planowania w całym procesie sporządzania planów gospodarczych, w szczególności przez:

- 1) opracowywanie i składanie projektów planów w zakresie i ujęciu określonym w instrukcjach planistycznych, przy czym projekty planów powinny obejmować całość działalności resortów i rad narodowych oraz w określonym zakresie działalność niektórych ważnych i rozwojowych branż,
 - 2) składanie opracowań, informacji i wyjaśnień oraz analiz efektywności zamierzonych przedsięwzięć gospodarczych, niezbędnych dla oceny przedkładanych projektów planów oraz w innych sprawach należących do zakresu działania Komisji.
2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:
- 1) o ministrach — rozumie się przez to również kierowników urzędów centralnych i przewodniczących komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej,
 - 2) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — rozumie się przez to również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 31, poz. 171 i z 1964 r. Nr 18, poz. 104).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przemysłu spirytusowego.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą bezpieczeństwa i higieny pracy w następujących zakładach (działach) przemysłu spirytusowego:

- 1) w oddziałach produkcyjnych podstawowych, jak gorzelnie przemysłowe, rektyfikacje, wytwórnie wódek i drożdżownie, oraz w działach pomocniczych zakładów,
- 2) w działach przerobu surowców pochodnych produkcji podstawowej, jak utylizacja gazowego dwutlenku węgla na ciekły i na suchy lód oraz utylizacja wywaru melsowego.

§ 2. Na ścianach budynków i w pomieszczeniach produkcji spirytusu oraz magazynach spirytusu powinny być umieszczone tablice ostrzegawcze o zagrożeniu pożarowym i wybuchowym.

§ 3. Gorzelnie przemysłowe, zakłady rektyfikacji spirytusu, magazyny spirytusu powinny odpowiadać warunkom ustalonym w przepisach dla pomieszczeń o zagrożeniu pożarowym i wybuchowym.

§ 4. Ściany pomieszczeń produkcyjnych powinny być gładkie, dające się łatwo oczyścić, a w działach fermentacji

alkoholowej, drożdżowej, zestawialniach wódek, pakowni drożdży piekarnianych, rozlewni wódek, powinny ponadto być pokryte do wysokości co najmniej 2 m powłokami lub materiałami nienasiąkliwymi, odpornymi na działanie wilgoci (np. płytami ceramicznymi).

§ 5. 1. Przewody rurowe powinny być szczelne i oznaczone barwami w sposób wskazujący wyraźnie przeznaczenie danego przewodu oraz kierunek przepływającej w nim cieczy, pary lub gazu.

2. Oznaczenie przewodów rurowych powinno być zgodne z zasadami ustalonymi w obowiązujących normach.

§ 6. 1. Pomieszczenie fermentacji alkoholowej oraz utylizacji gazowego dwutlenku węgla na ciekły i na suchy lód powinny posiadać sprawnie działającą wentylację, zapewniającą usunięcie dwutlenku węgla z powietrza strefy roboczej.

2. Uruchamianie mechanicznych urządzeń wentylacyjnych w pomieszczeniach fermentacji alkoholowej powinno odbywać się zarówno z pomieszczenia wentylowanego, jak i z zewnątrz tego pomieszczenia.

§ 7. Aparaty i urządzenia produkcyjne, z których wydzielają się szkodliwe lub uciążliwe dla pracowników pary i gazy, a ich zhermetyzowanie nie jest możliwe, powinny posiadać instalację odprowadzającą te gazy i pary z miejsca ich powstawania na zewnątrz pomieszczeń w sposób zapewniający nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych stężeń dla tych par lub gazów.

§ 8. Przy wejściu do działów fermentacji alkoholowej i magazynów spirytusu powinny znajdować się szafki ze